

ВТРАТИ НАУКИ

ПАМ'ЯТІ ЛІДІЇ ОЛЕКСАНДРІВНИ СЛЕПЧЕНКО (26.05.1939–14.10.2013)



Пішла з життя Лідія Олександрівна Слепченко, людина надзвичайної працелюбності, яка більше ніж 50 років життя присвятила асканійському дендрологічному парку.

Лідія Олександрівна народилась і виросла в родині робітників в селищі Асканія-Нова, тут отримала середню освіту. Свою трудову діяльність вона розпочала у 1956 році екскурсоводом, а з 1958 року працювала техніком відділу ботанічного парку. Пройшла шлях від старшого лаборанта до старшого наукового співробітника. Працюючи, навчалася на факультеті овочівництва і виноградарства Одеського сільськогосподарського інституту, який закінчила у 1964 році, отримавши кваліфікацію вченого агронома. У 1987 році після успішного захисту дисертаційної роботи в Московському державно-

му університеті імені М.В. Ломоносова їй було присвоєно вчений ступінь кандидата біологічних наук за спеціальністю "ботаніка". Вчене звання старшого наукового співробітника отримала в листопаді 2006 р. Більше 10 років (1992–2003) очолювала лабораторію дендрологічного парку Біосферного заповідника "Асканія-Нова".

Лідія Олександрівна зробила вагомий внесок у розбудову дендрологічного парку "Асканія-Нова" загальнодержавного значення. З колективом однодумців нею була створена колекція трав'янистих квітничково-декоративних рослин, яка налічує на сьогодні близько 600 видів, сортів і форм. У колекції рідкісні та "червонокнижні" види, з успіхом культивуються та використовуються в озелененні унікальні рослини асканійського заповідного степу, що дає можливість виконувати одне із головних завдань дендропарків – збереження та відновлення зникаючих і рідкісних видів рослин.

Творчий здобуток Лідії Олександрівни – це більше ніж 90 наукових робіт, у тому числі методичні рекомендації з агротехніки вирощування декоративних малопоширених рослин. Їй належить винахід "Спосіб вирощування тюльпана скіфського" (1992 р.). Трудові здобутки відзначені медалями ВДНГ СРСР: золотою – за створення в дендропарку ділянки рослин заповідного степу "Асканія-Нова", срібною – за показ півоній високої якості та широкого асортименту рослин природної флори, бронзовою – за впровадження в озеленення декоративних рослин заповідного степу. Та найбільшою нагородою було визнання у колі кітників. Багато років Лідія Олександрівна проводила інтродукційні випробування малопоширених трав'янистих рослин, визначаючи їх перспективність в озелененні південного степу України. Вона була членом Вченої ради заповідника, постійним членом асканійського відділення Українського ботанічного товариства.

Наукову діяльність Лідія Олександрівна поєднувала з активною еколого-просвітницькою роботою. Нею опубліковано низку статей в науково-популярних виданнях, буклети та проспекти. Вона залюбки передавала накопичений досвід молодим фахівцям, співпрацювала з колегами з інших наукових установ. Читала лекції студентам, школярам та екскурсоводам на курсах підвищення кваліфікації.

Спілкування з Лідією Олександрівною завжди було змістовним і цікавим, і в нашій пам'яті назавжди залишиться світлий образ доброзичливої жінки. Завершився життєвий шлях Лідії Олександрівни, та світлий спомин про неї – чуйну людину, яскраву особистість, уважну та мудру наставницю назавжди залишиться в нашій пам'яті.

З.А. Петренко